

XIX. évfolyam 44. szám
A.D. 2014. június

KERESŐ SZÓ

a rákosmenti evangélikusok
értesítője

Ezt mondta Péter a sokaságnak: „Tudja meg tehát Izráel egész háza teljes bizonyossággal, hogy Úrrá és Krisztussá tette őt az Isten: azt a Jézust, akit ti keresztre feszítettetek.” Amikor ezt hallották, mintha szíven találták volna őket, ezt kérdezték Pétertől és a többi apostoltól: „Mit tegyünk, atyámfiai, férfiak?” (ApCsel 2,36–37)

Pünkösöd ünnepe is Krisztus-ünnep. Ezen a napon váltotta valóra Jézus Krisztus azt az ígérését, amelyet korábban adott tanítványainak: nem hagylak titeket árván, eljövök hozzátok, és veletek vagyok minden nap a világ végéig. Jézus él, Isten jobbán van, uralkodik a teremtett világ, a kozmosz felett, de itt van közöttünk, sőt, bennünk is. A Szentlélek Isten képviseli őt. Ez a Pünkösöd titka. A Szentlélek nem valami újat hoz, ő Jézust hozza, a feltámadt és megdicsőült Urat. Jézusról szól, róla tanúskodik, Jézust dicsőíti, Jézus szavait juttatja eszünkbe és Jézust állítja középpontba. Ezért igaz, hogy a Pünkösöd is Krisztus-ünnep. És ezért beszélünk Pünkösödkor is Jézusról.

Így történt ez az első pünkösödön is. A csodálatos jelek, a szélzúgás, a tüzes nyelvek olyanok voltak, mint ma a harangszó: felhívták az emberek figyelmét, és összegyűltek az apostolok házánál, ahol Péter szólni kezdett hozzájuk. Prédikációjában nem a Szentlélekről beszél, alig említi a csodás jeleket – mi sem szoktunk a harangszóról prédikálni –, ehelyett Jézusról kezd beszélni. Ennek a beszédnek a záró, összegző mondatát hallottuk: „Tudja meg tehát Izráel egész háza teljes bizonyossággal, hogy Úrrá és Krisztussá tette őt az Isten: azt a Jézust, akit ti keresztre feszítettetek.”

Péter nem udvariaskodik, nem kertel, nem fogalmaz tapintatosan. Elmondja, hogy Jézus a Messiás, az Isten Fia. Az Isten Úrrá tette őt, és nyíltan hallgatói szemébe mondja, hogy ti pedig keresztre feszítettétek őt. A következő mondat, amit Lukács evangélista – mert ő írta az Apostolok Cselekedeteit is – ír, az számomra szinte hihetetlen, mindenesetre megdöbbenítő. Azt várnánk, hogy a nyílt vádra felháborodott visszautasítás, tiltakozás, de legalábbis mentegetőzős lesz a válaszreakció. Szó sincs azonban ilyesmiről, ehelyett azt olvassuk: amikor ezt hallották, mintha szíven találták volna őket.

Ez a Szentlélek munkája. Hangzik az Ige, és felébred a bűnbánat. Egyszerre rádöbbenünk, hogy rólunk van szó. Nem a másik ember bűnéről, hanem az enyémről. A Szentlélek másik nagy csodája az, hogy a bűnbánat nyomán felébred bennünk a változás utáni vágy. Akik Péter apostolt hallgatták, azok megkérdezték: mit tegyünk? A

Szentlélek által ébresztett bűnbánat ma is ezzel a kérdéssel folytatódik: mit tegyek? Hogyan változhatok meg? Akiben ez a kérdés felébred, az biztos lehet abban, hogy a Szentlélek munkálkodik benne.

Péter apostol válasza az, hogy térjetelek meg és keresztelkedjetelek meg Jézus Krisztus nevében bűneitek bocsánatára! Ezzel azt mondta, hogy van szabadulás, mert van Szabadító. Ámen

ÁLDOZATI VASÁRnapot HIRDETÜNK

Zászkaliczky Pál felügyelő

Gyülekezetünk régi hagyománya, hogy Pünkösöd ünnepére áldozati vasárnapot hirdetünk valamilyen nagyobb cél megvalósítása érdekében. Hála a korábbi évek szisztematikus felújítási munkálatainak – amelyeket jelentős részben éppen ezekből az adományokból tudtunk megvalósítani –, mind a négy templomunk és a parókiánk is jó állapotban van. Nagy javításra nem szorul egyik sem, bár kisebb-nagyobb karbantartási feladat mindig adódik.

Éppen ezért tehetjük meg, hogy figyelmünket a fejlesztések felé fordítjuk. Olyan beruházásokra koncentrálhatunk, amelyek szükségesek, ugyanakkor növelik az ingatlanok használatosságát, komfortosságát.

A presbitérium áprilisi ülésén úgy döntöttünk, hogy idén nem egy nagyobb, hanem három kisebb beruházáshoz kérjük a testvérek egyházszeretetének áldozatkész megnyilvánulását.

1. A fentieknek ugyan egy kicsit ellentmondva, de **a rákoscsabai templom toronyszakjának újrifestésével** kezdem. A sisak bádoggal fedése átrozsdásodott, az eredeti zöld szín helyett ma már inkább barna képet mutat, méltatlan a szép épülethez, ugyanakkor lassan az átlukadás veszélye is fenyegeti. Úgy tűnik, hogy alapos tisztítással és újrifestéssel a bádoggal megmenthető. A kivitelezésre nagyon kedvező ajánlatot kaptunk egy alpinista technikával dolgozó vállalkozótól.

2. **A rákoshegyi templom orgonájának** történetéről lapunkban máshol írunk. Az eddigi gyűjtésből a vételár közel 80%-a már rendelkezésünkre áll, ezt kell még kiegészítenünk.

3. Régi problémája a Tessedik tér közepén álló templomunknak, hogy nincs bevezető a víz, így mosdóhelyiség sem alakítható ki benne. A karzatlépcső alatti helyiséget átalakítva szeretnénk itt ezt megvalósítani. Első lépésben idén a **rákoshegyi templom külső víz- és csatornavezetékét** építtetjük ki, hogy jövőre aztán a belső munkákra tudjunk koncentrálni.

Talán mire ezek a sorok megjelennek, és eljön Pünkösöd ünnepe, addigra a fenti feladatok egy része már meg is valósult. Ez azonban azt jelenti, hogy máshonnan kellett elvinnünk hozzá a pénzt, így azt az áldozati adományból kell pótolnunk.

Három kisebb cél, három kisebb kiadás, de három nagyon fontos feladat. Értéktörzés, értéknövelés és értékkeremtés. Most, amikor egyben megköszönöm a Testvérek eddigi áldozatkészségben is megnyilvánuló szeretetét, kérem idén is, hogy adományait az újság borítékjában hozzák el valamelyik pünkösdi istentiszteletre. Bízunk abban, hogy Önök is velünk együtt vallják: terveinket és tetteinket Isten országának szolgálatára irányítja és hatja át. Vegyünk ebben részt együtt!

„...JÓ NEKÜNK ITT LENNÜNK”

Milyen a jó templom? Erre az egyszerű, mégis igen összetett kérdésre adhat választ a rákoshegyi evangélikus templom, amely immár 75 éve magasodik kerületünk egyik legszebb részén. Az alapkövetélt nagyarányú gyülekezeti gyűjtés előzte meg, majd 1939. május 18-án Raffay Sándor püspök szentelte fel az új templomot.

Sándy Gyula tervei szerint olyan épület készült el, amely minden ízében „jó”. A templom felépítése igen világos: az egyszerű, tagolatlan térrel és a hozzá kapcsolódó szentéllyel a középkori templomok alaprajzát követi. Így az építész egy évszázados építészeti hagyomány 20. századi képviselőjévé emelte a rákoshegyi épületet.

A templomtér a maga dísztelenségében, mégis nagyszabású megoldásokkal az áhítatot, az elmélyülést, az Igére való figyelést szolgálja – Sándy ezt maga is a „jó” templom legfontosabb ismertetőjegyeiként fogalmazta meg.

Ezzel szemben hány izgalmas megoldással találkozhatunk kívül! Legszembeötlőbb talán a téglaburkolat, amely minden 17. kerületi evangélikusnak kedves ismerőse már, a rákoskeresztúri vagy a rákoscsabai templomoknak köszönhetően. Az építész kihasználta ennek az anyagnak a lehetőségeit, amely a nap különböző szakaiban számtalan arcát – mozgalmakat és mozdulatlant – megmutatja.

Erős vár a mi Istenünk! – hirdeti a harangtorony felirata. És mi sem egészíthetné ki ezt jobban, mint az erős, tömör támpillérek. Sándy Gyula az erdélyi erődtemplomokat vette mintául, a pillérek statikai szerepe mellett üzenetük is nagyon fontos.

Erdély egykori építészete azonban nemcsak a falszerkezetben köszön vissza, Sándy a fiatornyos sisakokat is számtalan templomán alkalmazta. A 20. század építészeti elveinek megfelelően azonban leegyszerűsítve, csupán az eredeti formavilágot felidézve használta ezt az elemet. A rákosmenti templomok ismerőinek pedig szintén nem idegen ez a megoldás: a rákoscsabai templom valódi „kistestvére” a hegyinek, hasonló toronysisakot kapott mindkét épület. Csupán arányaikban, alapformáikban találunk különbséget.

Egy dísztelen épületen különös jelentőséget kaphat a legapróbb díszítés is. És Sándy Gyula ebben az esetben is megtalálta a „jó” helyet. Hiszen hol máshol lehetett volna elhelyezni egy díszes részletet, mint ott, ahol mindenki, aki csak belép a templomba, láthatja. A bejárat fölötti félköríves terület inda díszes *sgraffitto*ja (két különböző színű vakolattal készült külső díszítés) fontos szerepet tölt be: az Λ és Ω Krisztusra utal, az egyszerűsített Luther-rózsa az evangélikusságra, az évszám pedig az építés idejét hirdeti. Mondhatjuk talán, hogy mindez egy templom-épület „anyakönyvi kivonata”.

Ma, egy pusztító világháború, egy elnyomó rendszer után, és az egyre növekvő érdektelenség ellenére is abban a szerencsés helyzetben vagyunk, hogy naponta találkozhatunk ezzel az egyszerűségében is nagyszerű templommal, amely magas tornyával, harangszavával messzire viszi a hírt: „Uram, jó nekünk itt lennünk.” (Mt 17,4).

Vajon hányan merünk nagyot álmodni 90 évesen? Szerencsére közöttünk is él ilyen merész ember. 2011 karácsony másodnapján szokatlanul fejeződött be az ünnepi istentisztelet Rákoshegyen. A gyülekezet felköszöntötte az épp 90. születésnapját ünneplő Marschalkó Gyulát, amire a nyugdíjas lelkész különös módon válaszolt. Elmondta, hogy neki is, mint Martin Luther Kingnek, van egy álma. No, nem az előző éjjel látott álmára gondolt, hanem arra, hogy a templom harmóniuma helyére szeretne egy másik hangszert, mégpedig egy *organát*!

Az ötlet Fóton, még az őszi lelkéssi munkaközösségi ülésen fogant meg benne, amikor a helyi orgonaépítő bemutatta legújabb művét. A kis ládaorgona láttán Gyula bácsi azonnal úgy érezte, hogy egy hasonlóan szép és jó hangszernek helye lehetne a rákoshegyi templomunkban is. Bár a mostani, és a maga nemében kiváló harmónium évtizedeken keresztül hűségesen szolgálta a gyülekezetet, mostanára erősen előregedett. Méltán, hiszen még Gyula bácsi édesapja, id. Marschalkó Gyula vásárolta, aki nemcsak kántortanító volt a gyülekezetben, de 1935-ben a rákoshegyi templomépítő bizottság elnökévé is megválasztották. Gyula bácsi születésnapj felvetése azonban nem maradt pusztán álmodozás, mert stílusosan, még ott helyben 90 ezer forintos felajánlást tett a hangszervásárlásra. A hegyiek lelkesen felvállalták a kezdeményezést, és hamarosan gyűjtés indult.

A külön e célra befolyó adományok szépen gyűltek, ám az összeg sajnos kevésnek bizonyult a Fóton látott, kb. 3,5 millió Ft-os hangszer megvételéhez. Lassacskán be kellett látnunk, hogy az adományokból befolyt 850 ezer forintból csupán egy digitális orgonára futja. Már kiválasztottuk az elektronikus hangszerkínálatból a legmegfelelőbbnek látszót, s szinte már indultunk érte az üzletbe, amikor egy e-mail érkezett Győri Gábor esperestől egy eladó orgona hirdetésével. Döbbenetes volt a felismerés: hiszen méretében, jellegében és árában is épp ilyet keresünk Rákoshegyre! Zászkaliczky Tamás orgonaművész segítségével gyors szakmai hangszermustrát tartottunk egy budafoki raktárhelyiségben, ahol a kínált instrumentum eladásra várakozott. Ezek után hamar megszületett a presbitérium döntése az orgona megvételéről és a hiányzó összeg előteremtésének módjáról. E sorok írása idején a Budafokon darabjaira szétcsedett, és Rákoshegyre szállított orgona felépítése hamarosan befejeződik, s csupán a templomtér akusztikájához illeszkedő hangerő és hangszín beállítását célzó ún. intonálás munkálata van hátra.

Túl az örömen, utólag némi szégyenkezésképe is elfog: eleinte sokan nem hittük, hogy manapság a gyülekezeti adománygyűjtés elegendő lehet egy orgonavásárlásához. Aztán már-már elfogadtuk a realitást, hogy a patinás külsejű és hangú harmónium helyett ezentúl egy tökéletes hangzást biztosító, ám mégiscsak gépezeten szólalnak meg az istentisztelet zenéi. Megszégyenítő volt szembesülni a magunk kishitűségével, de felemelő volt felismerni az idős lelkész erős bizakodását, töretlen hitét abban, hogy „*Kérjetelek és adatik nektek...*” (Máté 7,7).

Gyula bácsi nemrég bevallotta: jobban teljesült az álmom, mint vártam. Így igaz: fából készült, fénylő sípokon megszólaló „lélekkel teli”, valódi hangszer kerül az idén 75 éves templomunkba. *Soli Deo Gloria!*

A hangszert az I. Starup & Son cég készítette, amely a 19. század közepe óta Dánia egyik jelentős orgona-építő műhelye volt. Négy regisztere (fafödött 8', csöves fuvola 4', principál 2', Siffloite 1') és ún. függesztett pedálja biztosítja a különböző hangszínek megszólaltatását. Az orgona hangja szép és nemes, egészen halk dinamikára is állítható, így alkalmas például az úrvacsoraosztás alatti orgonajátékokra is. Levegőellátását speciális (ventillátoros, elektromos) orgonamotor látja el, amely nagyon csendesen működik, nem hallható, így nem zavarja az istentisztelet menetét. Az orgona redőnyszekrényben van elhelyezve. A játszóasztal fölötti, harmónikaszerű redőny, amely a hangerőt szabályozza, kézzel és lábbal is működtethető (nyitható/zárható).

A rákoshegyi munkálatokat Tarnai Endre orgonaépítő mester végzi. A hangszert Győri Gábor esperes szenteli fel, és Balogh Lázár orgonaművész mutatja be a 2014. május 25-i ünnepi istentiszteleten, a templom felszentelésének 75. évfordulóján.

(Zászkaliczky Tamás szakvéleménye alapján összeállította Mirák Katalin)

FINNEK – ÚJRA – KERESZTÚRON

Darvas Anikó

Rövid látogatásra érkeztek hozzánk a finn testvérek, de a jó kapcsolatok egyik fokmérője talán éppen az, hogy hosszabb szünet után is (jelen esetben egy év után) szinte ott lehet folytatni a beszélgetéseket, ahol abbamaradtak. Sok a mesélni- és mutatnivaló, mert hiába jönnek-mennek esetleg a levelek évközből – ha más nem, legalább egy karácsonyi, húsvéti üdvözlőlap –, azért nyelvtudás híján nehézkes a távoli kapcsolattartás. A közös nyelv hiánya azonban nem jelent gátat a személyes találkozáskor, hiszen egy mosoly, egy szeretetteli ölelés pótolja a szavakat, a fényképek beszélnek helyettünk, a közösen megélt élmények pedig nem szorulnak magyarázatra.

Élmény pedig volt bőven ezen az április végi héten is: nosztalgia-villamosozás a Duna két partján, a budapesti és az esztergomi Bazilika tornyának megmászása, fürdőzés, esztergomi kirándulás, közös ebédek, családonkénti külön-külön programok a vendégekkel. Csütörtökön érkezett, s kedden indult haza a noormarkkui finn csoport, de ha csak a naptárt nézzük, akkor is a vasárnapi istentisztelet volt a látogatás középpontja. S ha e felépítés nem is volt feltétlen tudatos, a programszervezés mégis jól mintázza, szinte leképezi, hogy mi, hogy Ki áll a középpontban, Ki körül szerveződik a közösség, a nyelvi, kulturális határokat is lebontva. És hogy szokásbeli különbségek vannak? Nem árt egyikünknek sem, ha időnként szembesülünk vele – mi is, finn barátaink is –, hogy mi az, ami evangélium a közösségeinkben, és mi csak emberi, amit mi így, ők másképp tesznek, mert másképp szokták meg. A lényeg nem ezen múlik.

„NEM HAGYLAK TITEKET ÁRVÁN...”

Erdézné Kárpáti Judit

Ha már tapasztaltad, hogy...

- az Ige szava megdobogtatta szíved, személyesen érintett; neked szegezett kérdéseket, amelyek megállásra késztettek;
- nem hagyott nyugodni egy gondolat, egy megteendő lépés, még ha fájdalmasnak vagy kellemetlennek ígérkezett is;
- szeretetre, irgalomra indultál, és magad sem tudod, hogyan sikerült túllátni a másik „sötétiségén”;
- összetörtél, mert nagyon bántottak gonoszságaid, önzésed, hűtlenséged – a bűneid;
- lecsendesedtél, egy láthatatlan kéz finom határozottsággal zárta be a szád, fogta le a kezéd;
- vagy éppen olyan szavak hagyták el az ajkad, amelyek bölcsessége nem a tiéd, te is kaptad;
- képessé váltál képtelenségnek gondolt tettekre,

akkor megismerted a Szentlelket, testvérem. Ő bemutatkozott Neked. A Lélek szelíd galamb volt a Fiú, Jézus vállán, de sodró szélként, ellenállhatatlan tűzként is megmutakozott. Akár észrevétlenül dolgozik értünk és bennünk, akár Isten hatalmas erejét nyilatkoztatja ki, nem lehet a Szentlélek nélkül elképzelni keresztyén hívő életünket. Jézus követségében Ő van minden nap velünk, egészen a világ végezetéig.

Jézus mondta: „Még sok mindent kellene mondanom nektek, de most nem tudjátok elviselni: amikor azonban eljön ő, az igazság Lelke, elvezet titeket a teljes igazságra; mert nem önmagától szól, hanem azokat mondja, amiket hall, és az eljövendő dolgokat is kijelenti nektek. Ő engem fog dicsőíteni, mert az enyémből merít, és azt jelenti ki nektek. Mindaz, ami az Atyáé, az enyém; ezért mondtam, hogy az enyémből merít, és azt jelenti ki nektek.” Jn 16,12–15

GYÜLEKEZETI ARCÉL

A SZOLGA SZOLGÁJA – INTERJÚ SZETLIK TIBORRAL

Koczor Kinga

„Aki az anyanyelvükön szólal meg, azt a tenyerükön hordozzák a finnek” – tapasztalta Szetlik Tibor, aki idős fejjel tanult meg finnül. Arról is mesélt, hogy hogyan készítettek róla karikatúrát, hogy mit tanulhatnak északi nyelvrokonainktól, és hogy mit is jelent az, hogy *kiinteistööntekijä*.

A rákoscsabai templomba öröm belépni vasárnap reggel, mert Tibor és felesége, Ildikó mindenkit kedélyesen, örömmel fogadnak. Tudatos, hogy vidámsággal köszöntik a templomba betérőket?

A feleségemnek és nekem is vidám alaptermészetünk van. Könnyebb elviselni a gondokat, bajokat is, ha az ember nem adja búnak a fejét! Ebben a családias légkörű templomban már tizennyolc éve egyházi a feleségem. Ildikó nagyon emberszerető, és nagy örömmel csinálja azt a feladatot, amit vállalt. Amikor megkérdezik, hogy mit csinálok az egyházban, azt

szoktam mondani, hogy a feleségem a templomszolga, én meg a szolgának a szolgája vagyok. Az utóbbi időben sajnos mindig csak egyikünk tud lemenni a templomba, mert a feleségem 102 éves anyukáját már nem szoktuk egyedül hagyni.

Mikor csatlakozott az evangélikus gyülekezetéhez?

Katolikus nagycsaládba születtem. Az édesanyám mélyen hívő asszonyként komolyan vette az esküvőjén tett ígéretet, hogy elfogadja a gyermekáldást, amivel Isten megajándékozta őt: hét gyermeket szült. Én később, a feleségemhez csatlakozva kezdtem az evangélikus templomba járni, és meg is erősítettem evangélikus hitemet: felnőttként konfirmáltam. A gyerekeink és az unokáink mind evangélikusok. Örülök, hogy az unokáim is kötődnek az egyházhoz.

A névjegykártyáján egy karikatúra látható Önről. Honnan jött ez az ötlet?

Szerencsés vagyok, hiszen ezt a karikatúrát ajándékba kaptam Teuvo Salminen finn grafikusművésztől, akinek áprilisban itthon, a Csaba Házban is volt kiállítása. Három évvel ezelőtt raumai galériájában ismerkedtem meg vele. Rákérdeztem, hogy mennyiért készítené el nekem egy karikatúrát. Kis gondolkodás után azt felelte, hogy nekem ingyen, hiszen komoly reklámot jelent neki, hogy egy idegenvezető elhozza Budapestre az alkotását. Később tudtam meg, hogy a finnek több száz eurót fizetnek egy ilyen munkáért. Ráadásul egy kicsit fiatalabbnak is látszom rajta!

Hogyan lett idegenvezető?

Autóvilamossági műszerész szakmát végeztem elsőként. Harmincévesen jutottam el egyetemre, műszaki oktató szakon diplomáztam. Ezután az Ihász Dániel Közlekedésgépészeti Szakközépiskolában tanítottam tizennyolc évig. Az intézmény megszűnése után rájöttem, hogy a szakmám elment mellettem: a modern autókhoz már nem volt elég szaktudásom. Törtem a fejem, hogy hogyan tudnék szakmát váltani. Rájöttem, hogy még nem rozsdásodott be az agyam; végül nyugdíjasként, 2010-ben tettem le a finn nyelvvizsgát és végeztem el az idegenvezetői tanfolyamot. Most, öreg fejjel kezdő idegenvezető vagyok.

Miért éppen a finn nyelvet választotta?

Kezdetben piszkáltak is a barátaim, hogy miért nem angolul tanulok, hiszen a finnt csak ötmillióan beszélik. De sokkal többet adott nekem a finn nyelvtudás, mint az angol! A finnekkel természetesen lehet angolul is beszélgetni, de aki az anyanyelvükön szólal meg, azt a tenyerükön hordozzák.

Az indíttatást a feleségem adta, aki 1997-ben, a gyülekezeti finnországi útról hazatérve úgy nyilatkozott, mint Ferenc József annak idején: „Minden nagyon szép, minden

nagyon jó, mindennel meg vagyok elégedve.” Elmesélte, hogy Finnország csodaszép, barátságosak az emberek, a kilátást erdők, tavak és tengerpartok tarkítják. Elhatároztam, hogy mielőtt én is kimennék, megtanulok valamennyire finnül. '99 januárjában vettem egy tankönyvet, és autodidakta módon igyekeztem elsajátítani a nyelv alapjait. A finnországi kirándulás után beiratkoztam a Kalevala Baráti Kör nyelvtanfolyamára. A kezdő, a középhaladó és a haladó kurzust is kijártam. 2002-ben a raumai vezető lelkész észrevette, hogy már valamelyest beszélem a nyelvüket, és felajánlotta, hogy menjek ki dolgozni és a nyelvtudásomat elmélyíteni. Így letterem 2003-ban karbantartó a raumai gyülekezetben. A kiutazásom előtt kaptam egy hivatalos levelet a gyülekezet jogászáától, aki a következő szóval írta le a munkakörömet: *kiinteistötyöntekijä*. Ilyen hosszú szót még nem láttam addig! Hiába kerestem a szótárban... Kétségbeestem: hogy tudok majd dolgozni, ha azt sem tudom, mit jelent a munkám? Végül Kósa László lelkész magyarázta el, hogy az egyház épületeinek karbantartó munkása leszek.

A nyelvtanulást illetően a nyolcvan éves Asko Mäkinen barátom jelentette számomra a második motivációt. '98-ban, a finnek szokásos gyülekezeti látogatásakor a Balaton partján sétáltunk, és a magyarok között észrevettem egy magas finn embert, aki magyarul beszélt. Asko autodidakta módon tanult magyarul, és idős kora ellenére elég jól beszélt. Amikor ezt láttam, éreztem, hogy én sem maradhatok le a nyelvtanulásban!

Mit tapasztalt Raumāban? Miben más az ottani gyülekezet élete?

Érdekes összehasonlítani az itthoni helyzettel, hiszen Rauma negyvenezer fős kisváros, és ebből harminchatezren az evangélikus gyülekezet tagjai. Ugyan templomba ott sem jár mindenki, de azért vasárnaponként két-háromszázan összejönnek a nagytemplomban.

A raumai gyülekezetben fizetett munkatársak foglalkoznak a gyerekekkel. Szükség is van erre, hiszen évente öt-hatszáz gyerek konfirmál. A konfirmációs felkészülés utolsó szakaszát egy tengerparti üdülőben töltik. A gyülekezetnek van egy saját szigete, Karvatti, ahol 150 fős szállást tartanak fenn. Finnországban azért is más a helyzet, mert a helyi nagyvállalatok az egyháznak fizetnek adót, Raumānak pedig több gyára és tengekikötője is van.

Véleménye szerint mit tanulhatunk mi, magyarok a finnektől?

A finnek rendszeretők, figyelemreméltó a pontosságuk és a munkabírásuk. Csodálkozom, hogy olyan nyolcvan éves emberek, akiknek a családi házuk mellett 5-6 hektár erdejük van, saját maguk ritkítják a fákat – nagy munkabírásúak. Szervezettségük, precizitásuk a színházban lett nyilvánvalóvá számomra: ott pontban hét órakor elalszanak a fények és nyílik a függöny. Az embert be se engedik, ha nem ér oda időben. Az is követendő példa, hogy annak ellenére, hogy csak 6% a svéd lakosság Finnországban, mégis hivatalos nyelv a svéd is. Igaz, a finnek nehezebben barátkoznak: egy magyar turista nehezen jut be egy helyi család lakásába. Az egyházi összeköttetés ebből a szempontból nagyon szerencsés, ráadásul évtizedek óta folyamatosan tart, hiszen Szerker Éva lelkész nő is gondosat ápolja ezt a kapcsolatot. Idén áprilisban a noormarkkuiak voltak itt, júniusban egy raumai ifjúsági csoport érkezik, jövőre pedig a magyarok utaznak ki az „ezer tó országába.”

Milyennek találta a noormarkkuiak ideit, áprilisi látogatását?

Nagy örömmre volt, hogy Darvas Anikóval megoszthattuk a tolmácsolási feladatokat. A finn vendégek hazatérve megírták, hogy felejthetetlen élmény volt számukra a magyar út. Nagyon tetszett nekik Esztergom és az esti hajókirándulás a Dunán: a kivilágított Budapest nem mindennapi látvány. Számomra is nagy élmény volt ez a hét. Sokszor mondtam már a finn testvéreknek, hogy hiába laknak kétféle módon Budapesten, mégis több barátom van a hitezes Noormarkkuban és a negyvenezeres Raumāban.

AZ IDEI KONFIRMANDUSOK BEMUTATÁSA

Nagyné Szeker Éva

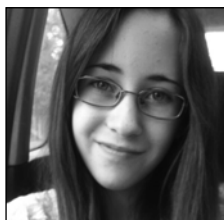
Balás Áron

Nem szégyellem az evangéliumot, hiszen Isten ereje az, minden hívőnek üdvösségére. Róm 1,16

Braun Dorottya

Bölcsse teszek és megtanítalak téged az útra, amelyen jársz, szemeimmel tanácsollak téged. Zsolt 32,8

Cseppely Zsófia

Légy hű mindhalálig és néked adom az élet koronáját. Jel 2,10

Gergyák Zétény

A kegyelem idején meghallgattalak, és az üdvösség napján megsegítettelek. Íme, most van a kegyelem ideje! Íme, most van az üdvösség napja! 2Kor 6,2

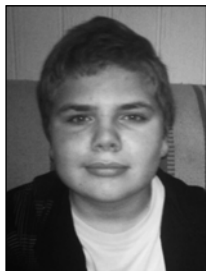
Hullán Bottyán

Boldogok a lelki szegények, mert övék a mennyek országa. Mt 5,3

Kálmán Krisztián

Te vagy az én erőm, rád figyelek, Isten az én erős váram. Zsolt 59,10

Kovács Bálint

Dicsérjétek az Urat! Dicsérd én lelkem az Urat!

Dicsérem az Urat, amíg élek, zsoldárt zengek Istenemnek, míg csak leszek. Zsolt 146,1–2

Molnár Zita

Boldogok a tiszta szívűek, mert ők meglátják az Istent. Mt 5,8

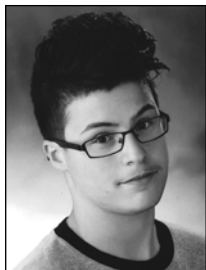

Monori Fanni

Gyönyörködj az Úrban, és
megadja szíved kéréseit!
Zsolt 37,4

Ovád Fanni

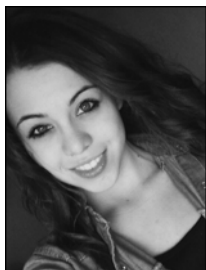
Gyönyörködj az Úrban és meg-
adja szíved kéréseit! Zsolt 37,4

Pap László

Ha megvalljuk bűneinket, hű és
igaz az Isten: megbocsátja bűne-
inket és megtisztít minket minden
gonoszástól. 1Ján 1,9

Rábai Petra

Hű az Isten, aki elhívott titeket az Ő Fiával,
Jézus Krisztussal, a mi Urunkkal való
közösségre. 1Kor 1,9

Sziklai Petra

Mert a hegyek megszűnhetnek, és a
halmok meginoghatnak, de Hozzá-
való hűségem nem szűnik meg, és
békességem szövetsége nem inog
meg. Ézs 54,10

Varga Renáta

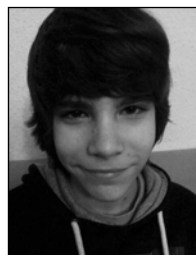
Bölcsész teszlek, és megtaní-
talak, melyik úton kell járnod.
Tanácsot adok, rajtad lesz a
szemem. Zsolt 32,8

Vági Edina

Boldog az, akinek gondja
van a nincstelenre, ha bajba
kerül, megmenti az Úr.
Zsolt 41,2

Wágner Roland

Az Ige testté lett, közöttünk lakott,
és láttuk az ő dicsőségét, mint az
Atya egyszülöttjének dicsőségét,
telve kegyelemmel és igazsággal.
Jn 1,14

ERŐS VÁR A MI ISTENÜNK!

Szolgálataink

2014. március 1– 2014. április 30.

Keresztelés:

Répás Szófia, Szalma Nándor, Vida Máté István, Mihalovits Szilvia, Mihalovits Péter, Médi Benett András, Papp Nóra, Mirák Pál Teodor, Mándli Mór, Farkas Sándor

Esketés:

Gombás Attila István – Szászi Judit

Temetés:

Gurka Béláné sz. Tóth Mária (71), Nemeskéry Sándor (69), Pisskó László (82), Parázsó Józsefné sz. Tóth Gizella (55), Kis Pálné sz. Ujvári Gabriella (63), Kelemen Alajos (72), Bartha Tiborné sz. Majer Zsuzsanna (71), Ladi Gyuláné sz. Mirák Róza (99), Mihály József (76)

Hívogató/ Programok:

Június 8. Pünkösd: ünnepi úrvacsorai istentisztelet (a szokott istentiszteleti rend szerint)

Június 9. Pünkösd ünnepének másodnapja: ünnepi úrvacsorai istentisztelet (a szokott istentiszteleti rend szerint)

Június 15. ½ 11 óra: tanévzáró istentisztelet Rákoskeresztúron

Június 22. 16 óra: ifjúsági istentisztelet Rákoskeresztúron

A nyári hittanos tábort Gyenesdiáson június 30-tól július 5-ig tartjuk.

Jelentkezni Nagyné Szeker Éva lelkésznel (tel: 0620/824–8021),

vagy az eva.szeker@lutheran.hu címen lehet.

A gyülekezeti ifjúsági tábor (a már konfirmált korosztály részére) Bagolyirtáson, július 7-től 11-ig lesz.

A Szélrőzsa országos ifjúsági találkozó Soltvadkertben, július 16–20. között lesz.

Jelentkezni Kovács Áron lelkésznel (tel: 0620/824–4912),

vagy az aron.kovacs@lutheran.hu címen.

Gyülekezeti terjesztésben és használatra

Rákoskeresztúri Evangélikus Egyházközség

1173 Budapest, Bakancsos utca 2.

Nagyné Szeker Éva tel. (+36 20) 824-8021, E-mail: eva.szeker@lutheran.hu

Felelős kiadó: Nagyné Szeker Éva

Szerkeszti: a gyülekezet média-csoportja

Grafikai terv és tördelés: Balás Gyula és Erdészné Kárpáti Judit

Nyomdai kivitelezés: Áldási és Németh nyomda

Honlap: <http://rakoskeresztur.lutheran.hu>